

[Niels Helveg Petersen]

Nord-Syd-konflikten siger udenrigsministeren rigtige ting om. Jeg skal ikke gå dybt ind på det, kun sige, at dette også set fra det radikale venstres synspunkt er et hovedproblem. Det er det ud fra humanitære synspunkter at hjælpe den største del af verden, som er underforsynet med alle former for ressourcer.

Vi skal gøre det af humanitære grunde, men det nyeste er jo også en erkendelse hos os selv af, at vi er nødt til at gøre det for vores egen skyld. Ikke kun i snæver sikkerhedspolitisk forstand er vi nødt til det, men faktisk af globale hensyn. Det er en kendsgerning, at meget store globale miljøforstyrrelser truer, f.eks. på grund af for stor skovhugst og fremtrængen af ørken. Det er i det væsentlige et resultat af fattigdom og ubetænksomhed, men disse resultater af fattigdom i den fattige del af verden indeholder samtidig fantastiske trusler imod vor del af kloden. Kloden er, når det kommer til grundlæggende balanceproblemer, et hele, den indeholder også os, og den trussel, som fattigdommen i den fattige del af verden udgør bl.a. på grund af skovhugst, er også en trussel imod os, og det er vi nødt til at bidrage til at bekæmpe. Jeg synes, det er et nyt perspektiv, et nyt aspekt af diskussionen om Nord-Syd-problemet, som det er vigtigt at holde sig for øje, og som ikke hidtil har indgået med tilstrækkelig stor vægt.

Til sidst kun den afsluttende bemærkning, at Danmark efter radikal opfattelse må gøre alt, hvad vi kan, for at styrke FN, styrke FNs organer, FNs mulighed for at udføre sit vigtige arbejde. Det gælder FNs særorganisationer, og det gælder FN i dets politiske roller; senest under Falklandskrisen erfarer vi jo, hvor uundværlig FNs indsats er som mødested for diskussion. Hidtil er der ikke kommet resultater ud deraf, men håbet om at få et effektivt fredsapparat er knyttet alene til en styrkelse af FN, og det er en vigtig dansk opgave at bidrage så meget som muligt hertil. Hvis det skulle blive Danmark, der blev medlem af Sikkerhedsrådet fra 1983, ligger der her en stor opgave for dansk udenrigspolitik.

Formanden:

Hr. Steen Folke har ordet.

(Da taleren gik på talerstolen, forlod de tilstedeværende medlemmer salen).

Steen Folke (VS):

Jeg håber, udenrigsministeren er glad for den kraftige ros fra venstres og de konservatives ordførere. Det viser, vi har ret, når vi siger, at regeringen fører en højredrejet politik.

Udenrigsministeren starter sin tale med at henvise til en række tidligere udenrigspolitiske debatter her i tinget. Det er karakteristisk, at fire ud af de fem debatter, som ministeren henviser til, er blevet til på SFs og VS' initiativ. Socialdemokratiet og de borgerlige har øjensynlig ikke noget større behov for at debattere udenrigspolitik.

I løbet af de seneste uger er hundreder af mennesker og milliarder af kroner blevet ofret for at forsvare en af den britiske imperialismes erobringer i Sydatlanten. Det er tragikomisk, at udenrigsministeren i sin redegørelse omtaler krigshandlingerne på Falklandsøerne som en regional konflikt i den tredje verden. Det er nyt for mig – og jeg er endda geograf – at England skulle ligge i den tredje verden, nærmere betegnet Sydamerika.

Skal man tro den britiske propaganda, forsvarer Storbritannien den lokale befolknings selvbestemmelsesret mod det fascistiske argentinske regimes undertrykkelse. Virkeligheden er en ganske anden.

Befolkningen på øerne administreres direkte fra London uden nogen form for selvstyre. Den har ikke haft og vil ej heller få indflydelse på Malvinernes fremtidige status. Sociale servicefunktioner som f.eks. lægehjælp og hospitalsophold er blevet forestået af Argentina inde på fastlandet. Så meget er der om det britiske forsvar for øboernes selvbestemmelsesret.

Den anden part i krigen om Malvinerne, Galtiereregimet i Argentina, er et terrorregime, der bærer ansvaret for, at tusinder af argentinerere er blevet tilbageholdt, tortureret, myrdet eller forsvundet, som man kalder det. Dette regime er der en udbredt modstand mod i den argentinske arbejderklasse og blandt andre demokratiske kræfter. Deres kamp skal støttes, og det har vi og mange andre gjort i årevis, og det vil vi fortsat gøre. Det har den britiske kapital og dens regering derimod ikke gjort. Tværtimod har den så